

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 119/2021
14.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Стојић, адвокат из ..., против тужених Града Ниша, кога заступа Градско јавно правобранилаштво и Дирекције за изградњу Града Ниша, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог Града Ниша, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3627/19 од 08.09.2020. године, у седници већа одржаној 14.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог Града Ниша, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3627/19 од 08.09.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог Града Ниша изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3627/19 од 08.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 9048/17 од 28.08.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени Град Ниш да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати 55.000,00 динара са законском затезном каматом од 28.08.2019. године, до коначне исплате, док је за износ преко досуђеног до траженог износа од 130.000,00 динара тужбени захтев одбијен као неоснован, за претрпљени страх 40.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 28.08.2019. године, до коначне исплате, док је за износ преко досуђеног, а до траженог износа од 100.000,00 динара, тужбени захтев одбијен као неоснован. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени Град Ниш да му на име накнаде нематеријалне штете за душевне болове због наружености исплати 70.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате, као неоснован. Трећим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе ЈП Дирекција за изградњу Града Ниша да солидарно са Градом Нишем тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати 130.000,00 динара са законском затезном каматом од 28.08.2019. године, до коначне исплате, за претрпљени страх 130.000,00 динара са законском затезном каматом од 28.08.2019. године до коначне исплате и за претрпљене душевне болове због наружености износ од 70.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате, као неоснован. Четвртим ставом изреке,

обавезан је тужени Град Ниш да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати 97.371,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Петим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженој ЈП Дирекцији за изградњу Града Ниша, на име накнаде трошкова поступка исплати 15.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 3627/19 од 08.09.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је жалба туженог Града Ниша као неоснована и потврђена првостепена пресуда. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени Град Ниш је благовремено изјавио ревизију из разлога садржаних у одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20).

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете коју је тужилац претрпео услед пада у шахт у улици ... у Нишу. Врховни касациони суд налази да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се оспоравањем пасивне легитимације туженог Града Ниша и указивање на допринос тужиоца настанку штете, заправо оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа у погледу одговорности туженог, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 06.11.2017. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 300.000,00 динара.

Имајући у виду да се у овом случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**